

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 7. årgang, ISSN: 2446-0079

Læs Den smalle bog fast

Den smalle bogs skribenter

Kontakt og kolofon

Arkiv

Kunstanmeldelse

Klimakrise i Vestjylland

Vestjylandsudstillingen, der kan ses i JANUS – Vestjylands Kunstmuseum til og med d. 29. januar 2023, indeholder tuskevaskende kommentarer...

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og andre kulturanmeldelser, samt (i løbet af begyndelsen af 2022) fotokunst og grafik. Tidsskriftet bringer desuden skønlitterære og essayistiske originaltekster. Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftets kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper.

Den store litteratur i Den smalle bog

- Dostojevskij 200 år - et tema i Den smalle bog
- Steinbeck: Egl Hvid-Olsen introducerer 15 af romanerne

Links til digitale tidsskrifter mm.

- The Lit Hub - The Best Of The Literary Internet
- The Public Domain Review

mandag den 19. december 2022

Værket er det, der ikke findes

Søren R. Fauth nye digtsamling handler om tid og kærlighed, og det er foruroligende, hvor meget begge dele kan ligne fortvivlelsen

Søren R. Fauth
Det R blades nye digtsamling
116 sider, 200 kr.
Det aarhusianske forlag Herman & Fruitt

Inklusive anmeldelse af et appendix af Rebekka Bayding

Af Jens Carl Sønderhoff

»det R blades nye digtsamling«

at de bare ligger i deres gultglødende afsondrethed

den grå baggrund

alt er mørkt
stuvregn (s. 9)

Så stille, så eftertænksomme følger Søren R. Fauth sig ind i sin nye digtsamling. Det R blades nye digtsamling, der kom ud i halvåret efter seneste udgivelse fra digterens hånd, den fabelagtige En rejse til mørkets begyndelse, og man forstår hurtigt, hvorfor digteren allerede nu i en raptis er fremme ved en ny samling, for han har foretaget sig, eller hvad man nu skal kalde det, for det er noget af en udsværgelse at gå ned på disse digtes mærkelige, nærmest lunke og samtidig skræmmende diskante digressioner, den evigt uglede digters alter ego maler sig op i. Og som sædvanlig, fristes jeg til at skrive, er det med vilje, at læseren gøres usikker på indholdet, for det er nu en gang sådan, Søren skriver og skriver bedst!

Bogen er delikat og træder ud af rækken af de i formgivning ensrettede langdige-bøger (som også den gudesmukke På Jupiter findes fortiden ikke gjorde), mørk karrygul og prydet af en tegning, som Søren R. Fauths nye, Anton Fauth, som af digterens alt for tidligt afledte søster, talentfuldt har kreeret; en underlig, urovrakende figur, der har mindelejer om køn og monstre (måske er det bare mig?) Indbygget i sin eksplosion af streger, og det er en ganske glimrende illustration af noget af det, vi inde i bogen bliver konfronteret med.

Bogen er opdelt i fire episoder: Præliader, Intermezzo, Forfra og Endspiel, hvoraf kun første og tredje episode er udfaldende afslut. De to andre episoders udstrækning udgør én side, ja, sidste slagar kun én sætning, og begge skal vel nærmest illustrere et metaplan, der trækker læseren ud af ideen om at læse virkeligheden, at dette korte (kortere end sædvanligt hos Fauth) langdigt selvfølgelig ikke er dagbogsblade, men selvfølgelig er digterjægets desperate flaks i førstpring.

Digtene i første episode lægger fra kaj i den sædvanligt tumalartisk hverdag, og man kunne fristes til at citere SUT: Alt er som det plejer, og så ved vi jo godt, at noget er galt. Digerjæget har mødt et du, og hurtigt (s. 14) knæpper der efter alle kunstens regler, men først efter en påberøbelse af tid, meningsløshed og Kafka. Det er det, der er så foruroligende.

(...) dig der sidder overskrævet på mig i lænestolen

du siger: jeg knæpper dig
du skal knæppe mig siger du

jeg har ventet på dig
så længe (s. 14)

Allerede her er således kærlighed, tid, meningsløshed og Kafka kommet i spil, og digterjæget famler hypotiseret gennem sin rygvandende lidenskabs. Vi får glimt af det, man efterhånden vil let kunne kalde Fauth-classics; glimt af familiefik, cykelture, ulyst ved andre menneskers gøren og laden, små, flimrende lysninger af poesi og brokker fra europæisk kandsliv, men denne gang følges de af en nådesløs tidsmaskine. Løbende kommer sætninger, der såltdt kunne rives ud af halvdelen og sættes sammen i deres egen ret, logos, og her dannet et anderledes (for Fauths vedkommende) betydningspor; jeg aner en nærmest religiøs optagethed af betydning, som både fascinerer ham, men samtidig også opfattes som grænseoverskridende, forstået på den måde at hvis livet er meningsløst, hvorfor bliver det så ved at provokere ham med noget, der føles som mening. Sætninger som: min sædvanlige måde at falde på / og jeg som troede det var slut / uopmærksom fald gennem verdens trinvis nedbrydning af lys / at du hele tiden har været her (7) / hele tiden forfra / jeg vil altid elske dig / med tilbagevirkende kraft / svævende over et glimt af intet. Denne linje gennem langsligt løber over de første 75 sider, og viser tydeligt, at noget udfører den sædvanlige velschmerz, noget insistere henover normalitetens felt.

Det det, der svarer henover et gråort intet, er R. Ny kærlighed. Eller rettere Kærligheden, begrebet, som hverken har et nu og altid er et nu. Og frygten for at miste dette nu, at R'et skal falde, som alt falder, igen. Det gør både digtsamlingen rørende og grusom.

Og R'et, kærlighedens bogstav, skriver til ham forklædt som en del af virkelighedens meningsløshed, forklædt i en kvindeskop (digtet s. 61), der bærer navnet Rebekka. Digerjæget har mødt en ung kvinde (som om alder har nogen betydning, når nu tiden flipper så vertikalt), og kvinden skriver en tekst, der er velagt digtsamlingen som et indlæg; det R blades nye digtsamling, der har været her (7) / hele tiden forfra / jeg vil altid elske dig / med tilbagevirkende kraft / svævende over et glimt af intet. Denne linje gennem langsligt løber over de første 75 sider, og viser tydeligt, at noget udfører den sædvanlige velschmerz, noget insistere henover normalitetens felt.

Anden reelle episode, Forfra, griber tilbage mod det, digterjæget synes at have tabt; mismodet, men det kan ikke rigtig fungere nu, hvor ruet har ladet sig fylde af noget, der er nogen. I glimt ser vi ned gennem tiden, set gennem familiens vilkår; den mere og mere fraværende far, den uheldige mor og digterjæget, der har opnået fornyet frygt for tab; har man nogen, er der noget at tabe.

Jeg vil hellere do

do

do

i gløderne
sammen sammen alene
end i udkanten
af mig selv (s. 84)

Og

jeg vil bøje universet tilbage i sig selv
halvdelen af mig vil do
halvdelen (s. 108)

Der bindes pludselig en tydelig skøjle tilbage til debutdigtsamlingen. Universet er slidt, fra 2013, som i al sin pragt nu står som et manifest, ja, som vidnesbyrd på tab. Alt, hvad den første digtsamling var optaget af, er i en vis forstand eroderet og bliver et billede på værdierne skrøbelighed.

Den sidste episode, Endspiel, som altså kun er én sætning, fræser gennem digtsamlingens planer; tiden, kærligheden, meningsløshed og faldet (som pludselig får en Kafka-kvalitet over sig), som måske er forben fra hålbets overdrev eller hånlatter fra en misantrop. Enten er sætningen positiv, måske negativ, måske begge dele. Det lægger Fauth

Tysk modernismeklassiker på dansk

Arthur Schnitzler
FRØKEN ELSE
oversat af

FRØKEN ELSE

Slå op i Den smalle bog

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

▼ 2022 (70)

▼ december (6)

Shakespeare og Sibelius: A
perfect match

Værket er det, der ikke findes

Vejen og kraften - den ultimative

Flot genåbning i Fåbjerg

Klimakrise i Vestjylland

Sankeren i Sibirien

► november (6)

► oktober (3)

► september (4)

► august (4)

► juli (7)

► juni (9)

► maj (6)

► april (5)

► marts (7)

► februar (8)

► januar (5)

► 2021 (66)

► 2020 (57)

► 2019 (49)

► 2018 (43)

► 2017 (36)

► 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- aftrykninger (1)
- antologi (3)
- biografi (2)
- boganmeldelse (162)
- dagbøger (1)
- digtsamling (30)
- En litterær refleksion (10)
- essay (12)
- eventyr (8)
- fabler (5)
- faglitteratur (22)
- Galleri Den smalle bog (3)
- klassikerlæsning (36)
- Klassisk musik anmeldelse (7)
- kortroman (16)
- Kunstanmeldelse (7)
- kunstbog (18)
- lyrik (7)
- noveller (18)
- prosa (31)
- prosadigt (4)
- roman (60)
- tidsskriftanmeldelse (1)

Sidevisninger i alt

172,004

over til læseven med sig selv at afgøre, og jeg sender hermed opfordringen videre til alle. Således ender denne kortere langdigtform med en art filosofisk åben slutning, og det er meget passende i forhold til langdigtets indhold.

Appendiks

Rebekka Boyding

MINDER OG ANDRETING DER IKKE ER SKET ENDNU

Til Søren R. Fauth

Læsark indlagt i 'Det R Madenes måde at falde på'

Det aarhusianske forlag Herman & Frødit

Af Jens Carl Sanderhoff

Et soveværelse på en mørk vintermorgen er i forvejen tom for tid. Det sidste af tiden mellem to dage, i det rum i huset, hvor livet er længst væk og tættest på. Hvor liv slutter, liv bliver glemt, forsøgt fortrængt, hvor liv bliver slukket. Og det er der, i dit soveværelse jeg ligger og smager på tiden og Jordens halve liv, med en sætning, der gør det så klart, at tiden simpelthen ikke kan findes. Jorden er i dag ca. halvvejs i sit liv.

Sådan begynder en smuk kærlighedserklæring, et smukt lette d'amour (for nu at binde den anden lille, mærkelige episode af Fauths langdigt; Internozzo, sammen med brevet her, da dette internozzo er skrevet på fransk, indtil en tysk sætning forstærker blødheden), og hvis man ikke vidste bedre, kunne man sagtens som linjedommer i dette spil, pludselig få den uforskammede tanke, at værket slet ikke eksisterer; hverken Fauths eller Boydings, men simpelthen er livet. Altså – LIVE!

Måske er denne anmeldelse tilmed en del af fiktionens overfræsning, vildt frådende kobbel, og der er slet ingen nåde for de i livets skønhed fortabte sjæle, nej vel!

Det korte af det lange – dette værk er det, der ikke findes, og værket er det, der vokser ud af dette fravær. Lyder det kryptisk? Det er det slet ikke; det er definitionen på al god kunst, og det kan man ved selvsyn få øje på, hvis man læser dette forunderligt korte langdigt med indlagt blad; det R nemlig sådan, et blad skal falde ud af en bog på, en bog, der har den gultglødende afsondrethed som omslagsfarve, og som sådan er et festskrift til alle, der har fået øje på tilvarens indbyggende katastrofe. Som SUT skrev way back then: døden er / ikke at elske og alle er som det plejer. Tiden, siger jeg; brug den på at læse denne digtsamling – også i går.

Indsendt af Jakob Brønnum

Etiketter: boganmeldelse, digtsamling

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

 Skriv en kommentar

[Nyere indlæg](#)

[Start](#)

[/Eldre indlæg](#)

Abonner på: Kommentarer til indlægget (Atom)

Rejsor tema. Levet af Blogger.